

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ БІАТЛОН

Ще півроку тому ніхто не міг навіть припустити, що тодішні фаворити президентських перегонів – Арсеній Яценюк, Віталій Кличко та Віктор Янукович – навіть не зареєструються кандидатами у президенти. Але історія вносить свої корективи і розставляє все на свої місця.

Про президентські перегони, які щойно стартували, читайте на стор. 8-9

ХТО? ДЕ? КУДИ?

КУДИ ЗНИКЛИ ВОЛИНСЬКІ РЕГІОНАЛИ?

Партії регіонів на Волині не існує з 22 лютого. Саме цього дня на офіційному сайті волинських регіоналів опублікували заяву Олександра Башкаленка про те, що обласна організація Партії регіонів припиняє діяльність. Майже місяць від тих, хто лишився у лавах Партії регіонів, не було нічого чути. Чи відновить роботу Партія регіонів на Волині та що тепер роблять колишні владці?

стор. 3

МУНІЦИПАЛЬНІ МРІЇ

БІЗНЕС ПІДЗЕМЕЛЛЯ

Минуло шість років відтоді, як Луцька міська рада ухвалила стратегічне рішення – надати в оренду земельну ділянку для будівництва підземного переходу в самісінькому центрі міста. Ще більше часу минуло відтоді, коли у спальному 33-му кварталі звели гіпермаркет з умовою побудови підземного переходу. Чому віз і досі там?

стор. 4

ВИМУШЕНА ЕМІГРАЦІЯ

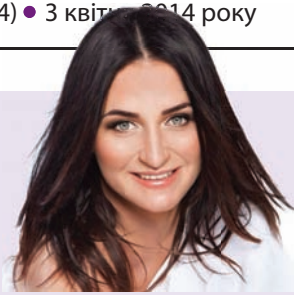

ВТЕЧА ВІД ОКУПАНТА

Молода жінка з маленькою донечкою збирала найнеобхідніше й вирушила з Керчі до Луцька, аби почати нове життя. 32-річна Ольга не хоче жити у Росії й сподівається, що Крим знову стане українським. А усе, що вона переживає нині, невдовзі мине й забудеться, як страшний сон...

стор. 10

**УСПІХ
ВОЛИНЯНКА
– У ТЕЛЕШОУ
«ГОЛОС
КРАЇНИ»**

Волинська співачка Галина Конач пройшла «сліпі прослуховування» у телевізійному талант-шоу «Голос країни» на телеканалі «1+1» й потрапила до зіркового тренера Ані Лорак. Вона стала останньою, чотирнадцятою, учасницею команди співачки.

Це всього лиш перший етап змагання. Далі на Галину Конач чекають справжні випробування.

«Ви трошечки перехвилювалися в середині пісні. Трошечки неточні були моменти. Але мені сподобалася ваша пристрасть у виконанні. І, безумовно, вокальні дані, які подарував вам Бог. Ми будемо з усім цим працювати», – звернулася до своєї підопічної Ані Лорак. А от Святослав Вакарчук зізнався: слухаючи спів Галини Конач, пригадав спів героїні фільму «П'ятий елемент» Діви Плавалагуни.

«Такий голос прямо неземний... Повертаєшся – і образ такий же... Такий прямо електричний заряд», – поділився враженнями лідер гурту Океан Ельзи.

**ТАРИФИ
ГАЗ І ТЕПЛО
ПОДОРОЖЧАЮТЬ**

Кабмін рекомендує Нацкомісії держрегулювання енергетики з 1 травня 2014 року підвищити роздрібні тарифи на газ для населення (побутових споживачів) у середньому на 73%, а з 1 липня підвищити тарифи на теплопостачання у комунальній сфері в середньому на 40%. Таким чином, ціна на газ для населення в середньому підвищиться до 1,2-4 тисячі гривень за тис. куб. м, пише «Українська правда».

Зі слів міністра фінансів Олександра Шлапака, для домогосподарств, що споживають до 2 тис. куб. м, ціна підвищиться до 1197 гривень за тис. куб. м. Для тих, хто споживає до 6 тис., – до 1965 гривень за тис. куб. м, і для тих, хто використовує понад 6 тис., ціна газу становитиме 4011 гривень за тис. куб. м.

Як повідомлялося, останній раз ціни на газ для населення підвищувалися з 1 серпня 2010 року – в середньому на 50% до 72,54-295,41 коп за куб. м (з ПДВ).

За словами міністра фінансів, рівень підвищення тарифів на теплопостачання є середнім по Україні: для окремих підприємств комунальної енергетики буде нижче, для інших – вище, залежно від нинішніх тарифів. Як повідомлялося, Кабмін рекомендує Національній комісії державного регулювання енергетики з 1 травня 2014 року підвищити роздрібні тарифи на газ для населення (побутових споживачів) у середньому на 73% до 1,2-4 тисячі гривень за тис. куб. м.

**ПОСАДА
СВОБОДІВЕЦЬ З ВОЛИНИ
СТАВ ГОЛОВНИМ
ЛІСНИКОМ УКРАЇНИ**

Волинянин Валерій Черняков очолив Державне агентство лісових ресурсів. Відповідне розпорядження 25 березня підписав прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Разом із призначенням на посаду Валерій Черняков позбувся мандата. Як відомо, він був народним депутатом «Свободи».

Як пише «ВолиньPost», волинських лісників теж може очолити свободівець – экс-голова Турійської РДА Василь Мазурик.

Кошти для допомоги військовим частинам, які дислокуються на території Волинської області, можна переказувати на благодійний рахунок:

**р/р 26006055500199 в ПАТ «КБ ПриватБанк»
МФО 303440 Код 20129977**

Отримувач: Волинська обласна організація Української спілки ветеранів Афганістану.

Призначення платежу: благодійний внесок для розподілу військовим частинам, дислокованим на Волині.

По інформацію щодо надання допомоги звертатися у обласний військовий комісаріат за номером телефон **(0332) 25-25-21.**

ПРОТЕСТ

НАДТО ШВИДКИЙ

РЕВОЛЮЦІОНЕРИ КАТЕГОРИЧНО ПРОТИ ГОЛОВНОГО МІЛІЦІОНЕРА ВОЛИНИ

Ірина КАЧАН

Не першоквітневим жартом виявилось призначення генерал-майора міліції Віктора Швидкого начальником волинського управління МВС. Революційні середовища новину про повторне призначення Швидкого сприйняли з обуренням. По суті, його ніхто не звільняв і не призначав знову, його просто повернули на посаду.

Як відомо, Віктора Швидкого призначили головним міліціонером Волині 7 березня, але вже 12 березня він написав рапорт на звільнення. Цього домоглися волинські революціонери. У рапорті Швидкий попросив міністра МВС Арсена Авакова звільнити його з обійманої посади і з органів внутрішніх справ за власним бажанням заради «зняття суспільної напруги в області».

Аби процес призначення нового керівника був прозорим і зрозумілим людям, у Міністерстві внутрішніх справ заявили про публічну процедуру кадрових призначень. Мовляв, тепер рішення ухвалюватимуть, дослухаючись до думки громадськості.

Шляхом громадських слухань революційні середовища обговорили кілька кандидатів на посаду головного міліціонера Волині, а це – Павло Алексеєнко, Олександр Балицький, Василь Коваль, Михайло Лебідь,

Петро Шпиго. Але 1 квітня стало відомо, що волинську міліцію таки очолюватиме той же Віктор Швидкий. Це спричинило черговий протест.

Під стінами обласного управління міліції 2 квітня зібралися кілька сотень людей, аби висловити своє невдоволення сумнівною кадровою політикою Арсена Авакова. Революціонери занесли в міліцію текст звернення, адресованого в.о. Президента України Олександру Турчинову і Прем'єр-міністру Арсенію Яценюку.

У зверненні йдеться про обурення волинців ситуацією, що склалася навколо призначення очільника волинської міліції та діями міністра МВС Арсена Авакова.

«Затягування зі звільненням Швидкого веде до протистояння в суспільстві. Думку громади ігнорують і Швидкий, і Аваков... Громадськість Волинської області наполегливо просить вас втрутитися в ситуацію... Запевняємо, що готові вдатися до найрішучіших кроків у відстоюванні принципів та ідей Майдану», – зачитав текст звернення керівник волинського Правого сектору Павло Данильчук.

Проти призначення генерала Віктора Швидкого висловилися чи не усі революційні середовища на Волині: «Правий сектор», «Самооборона Волині», «Автомайдан України», Громадський сектор Волині, «Спілка ветеранів Афганістану», громадська організація ветеранів-десантників «Ніхто крім нас»,

партія УДАР, Асоціація «Бізнес Волинь», обласна організація «Міжнародна Асоціація ветеранів УБОЗу», волинське відділення «Об'єднання ветеранів розвідки України», Козацьке стрілецьке братство, «Національний Альянс», Федерація боксу Волині, Федерація важкої атлетики Волині.

Громадські активісти закидають генералу, що той, очолюючи управління МВС в 2005-2007 роках, працював погано. Більше того, Швидкого звинувачують у покриванні злочинів правоохоронців, у службовій недбалості.

Найприйнятнішими на посаду керівника обласного управління МВС революціонери вважають кандидатури підполковника міліції Олександра Балицького та полковника міліції Петра Шпиго. Мовляв, ці люди готові здійснювати реформи, достатньо професійні та мають позитивну репутацію.

Та чи почують волинян Аваков, Яценюк і Турчинов? Революціонери ж бо обіцяють не здаватися.

АНДОНИ

ХТО ВІДДАВ УКРАЇНСЬКИЙ ФЛОТ РОСІЇ?

Україна і Росія фактично узгодили графік передислокації з Криму українських військових та військового майна, у тому числі весь флот. Про це на брифінгу у Верховній Раді заявив заступник глави Адміністрації президента Андрій Сенченко, повідомляє «Українська правда».

«Ми визначили порядок приїзду перегонних екіпажів, які переганятимуть наші кораблі. Визначили порядок проведення ремонту, бо частину кораблів пошкодили окупанти», – повідомив Сенченко. За його словами, вивести з Криму планують понад 70 плавзасобів.

Раніше Росія заявляла, що понад 30 українських військових кораблів, захоплених у Криму,

поповнять бойовий склад Чорноморського флоту РФ.

Колишній перший заступник начальника Генштабу Збройних сил України, адмірал Ігор Кабаненко свого часу різко розкритикував дії української влади:

«Ми мусимо констатувати, що основний бойовий потенціал Військово-Морських сил втрачено. Це зроблено в порушення всіх міжнародних принципів і конвенцій, тому що є імунітет воєнного корабля, – це терито-

рія держави прапора. Те, що відбулося, – це акт збройної агресії проти України, тому що це було здійснено шляхом спеціальних операцій», – наголосив він.

«У нас були можливості вчасно вивести кораблі, у нас є можливості інших пунктів базування поза межами Криму, і ці можливості могли бути використані», – вважає Кабаненко.

Натомість колишній в.о. міністра оборони України Ігор Тенюх стверджує, що саме за ко-

мандою колишнього начальника Генштабу – головнокомандувача ЗСУ Юрія Ільїна – українські кораблі було повернуто в Крим.

За словами Тенюха, за день до його призначення, «коли вже було розпочато анексію Криму, командування, яке було повністю під впливом ЧФ РФ, все ж таки вивело кораблі, але вивело і завело тому, що колишній начальник Генштабу Ільїн дав команду ці кораблі повернути в базу».

Тенюх додав: «Коли кораблі зайшли в базу, то одразу ж були заблоковані окупантами».

Нагадаємо, що в момент віддання наказу про повернення в бухту Донузлав Головнокомандувачем Збройних Сил України був найближчий соратник Юлії Тимошенко Олександр Турчинов.

РЕФОРМАТОРИ

КОМУНАЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА ХОЧУТЬ ПОСОРТУВАТИ

Анна РОСТОВА

Комунальні підприємства Луцька потрібно реформувати, частину віддати в приватні руки або здати в оренду.

Про це 2 квітня розмірковували члени виконавчого комітету Луцькради під час розгляду питання про результати фінансово-господарської діяльності.

Наприклад, член комітету Юрій Довгун дивується, чому, якщо на семи підприємствах не виконали фінансові плани, їх керівників не покарано.

Член виконкому Сергій Григоренко запропонував поділити всі комунальні підприємства на три категорії: ті, які мають стратегічний характер (КП «Луцьктепло», «Луцькводоканал», «Луцькспецкомунтранс», Луцьке підприємство електротранспорту та

ЖКП), просвітницьку місію (на кшталт КП «Ласка», що відловлює безпритульних тварин) та підприємства, які можна продати приватному бізнесу («Зелене господарство», «Парки та сквери Луцька»).

Втім, на думку заступника міського голови Тараса Яковлева, саме третя категорія є, або ж може бути рентабельною, тому чому їй не бути комунальною?

Загалом, зі слів начальника відділу фінансового контролю та аудиту, в 2013 році збитково працювали 9 підприємств. Їх загальні збитки склали майже 38 мільйонів гривень та сформовані за рахунок показників діяльності ДКП «Луцьктепло», КП «Луцькводоканал», ЛПЕ. До слова, ЛПЕ найгірше виконало й доведений фінансовий план. А збільшення вартості проїзду у тролейбусі до 1,25 гривень позитивного

результату не дало, каже Малютіна.

Не виконало планові показники доходу також КП «Парки і сквери м. Луцька», фактичні доходи якого у 2013 році склали 325,4 тис. грн при очікуваних 600,0 тис. грн. Прибутково ж працювали 14 комунальних підприємств міста (найвища сума чистого прибутку у ЛСКАП «Луцькспецкомунтранс»).

Акцентували чиновники на позитивних тенденціях у діяльності КП «Луцький зоопарк», доходи якого на 24,7% перевищили рівень, передбачений фінансовим планом.

Увагу членів виконкому привернули й показники заробітної плати на КП «Луцьккреклама». Тут вони найвищі серед усіх комунальних підприємств. Малютіна пояснює: все за рахунок премій, які виплачували за рішенням директора підприємства до професійних, релігійних та світських свят.

ХТО? ДЕ? КУДИ?

КУДИ ЗНИКЛИ ВОЛИНСЬКІ РЕГІОНАЛИ?

Ірина КАЧАН

Партії регіонів на Волині не існує з 22 лютого. Саме цього дня на офіційному сайті волинських регіоналів опублікували заяву Олександра Башкаленка про те, що обласна організація Партії регіонів припиняє діяльність.

«У цей непростий для всієї країни час я ухвалив цілком усвідомлене рішення, з метою уникнення подальшого кровопролиття, нагнітання конфлікту, зупинення переслідувань та насильницьких дій щодо простих громадян – Волинська обласна організація Партії регіонів припиняє діяльність... День прийдешній буде непростим для усіх. Але таким є вибір громадян, і його треба поважати. Ми глибоко співчуваємо усім родичам загиблих по обидва боки барикад. Я особисто засуджую використання зброї у мирний час і проти громадян, і проти тих, хто охороняв громадський порядок. Політика та влада не варті людських жертв та приниження», – йшлося у заяві.

Інших варіантів у Башкаленка й не було: революційна молодь уночі 19 лютого підпала головний офіс волинських регіоналів, самого губернатора публічно принизили перед багатотисячним натовпом, про вихід з партії один за одним повідомляли місцеві депутати різних рівнів, саморозпускалися партійні осередки. Зрештою, сам Віктор Янукович поспіхом утік з країни, й усім стало зрозуміло – режим упав.

Х SOS

СВІДОМИХ ЕКО-АКТИВІСТІВ ЗАПРОШУЮТЬ ДОЛУЧИТИСЯ ДО ЕКОЛОГІЧНОЇ ІНІЦІАТИВИ «ЗРОБИМО ВОЛИНЬ ЧИСТОЮ!»

12 квітня 2014 року відбудеться екологічна акція «Зробимо Волинь чистою!», що є частиною Всеукраїнської акції «Зробимо Україну чистою!».

Головна битва року зі сміттям розпочинається о 12.00! Ставайте до лав захисників нашого зеленого міста! Знайдіть свій парк чи зону, де Ви хочете допомогти у прибиранні, та контакуйте із координатором! У рамках акції територію міста організатори поділили на 15 зон.

Цього року до найбільшого прибирання країни організатори плану-

ють залучити понад 1000 населених пунктів та 250 000 учасників (удвічі більше, ніж торік та вдесятеро більше, ніж чотири роки тому, під час першого Всеукраїнського прибирання).

Акція «Зробимо Україну чистою!» є частиною всесвітнього руху «Let's do it world!», який виник у 2008 році в Естонії і в якому бере участь понад 8 000 000 людей у 108 країнах світу. Вже четвертий рік поспіль ініціатива «Зробимо Україну чистою!» об'єднує громадян, які хочуть звільнити своє життя від сміття наза-

Друзі-регіонали Іван Смоленг та Олександр Башкаленко

Майже місяць від тих, хто лишився у лавах Партії регіонів, не було нічого чути. Та російські мас-медіа не дозволяли забути про «розправу» над Башкаленком, яку підхопили як яскравий приклад сучасних «бандерівських безчинств» у Західній Україні.

І от нарешті Олександр Башкаленко 29 березня знову з'явився на публіці, при чому в дуже цікавому товаристві – серед колег-регіоналів, які лишилися вірними партії й зібралися на партійний з'їзд у Києві. Як відомо, на цьому з'їзді кандидатом у президенти висунули одіозного Михайла Добкіна.

«На Волині принесли демократію під дулами автоматів. У лютому змінили всіх керівників районних рад та голову обласної ради. Як це відбувалося, усі бачили: заходить група озброєних людей, якщо не вистачає кворуму – їдуть по домівках, ставлять перед фактом, що новим головою буде та чи

та людина, в іншому випадку ніхто не вийде з приміщення», – розповів на з'їзді Башкаленко й заповнив, що репресії на Волині тривають досі.

Дізнатися про те, чи відновить роботу Партія регіонів на Волині та що тепер роблять колишні владці, «Хроніки Любарта» спробували безпосередньо в Олександра Башкаленка. Але той навідріз відмовився розмовляти. Втім уже зараз можна зробити висновок: Башкаленко лишається вірним «солдатом партії». Саме так він любив себе називати. Та й виходу іншого у політика нема. Доведеться знову бути в опозиції. А такий досвід у нього вже є.

Чи «воскресне» волинський осередок Партії регіонів, не може сказати й депутат Луцькради Іван Смоленг, який раніше очолював міську партторганацію. Та з партії він не вийшов. Крім того, депутат зізнався: днями звільнився з обласної Інспекції з питань за-

хисту прав споживачів, яку очолював з кінця 2011 року.

«Я сам написав заяву, щоб ніхто не просив, щоб не погрожував. Зрозуміло, що мене все одно звільнили б», – розповів друг і колега Башкаленка.

Не зрадив Башкаленка і екс-заступник губернатора Олександр Курилюк. Про те, що нині робить, не розповідає, але каже, що уважно слідкує за новою владою, хоч і оцінок давати не береться. Мовляв, поки надто рано робити висновки.

На знак протесту проти розколу держави виступила й Російська община Волині, яку очолювала депутатка Луцькради, регіоналка Тетяна Демет'єва. Община, в яку входило близько сотні людей, просто припинила існування.

Не зачепила революційна хвиля тепер уже екс-регіонала, депутата Волинської облради Петра Гайдучика, який очолює Волинську обласну інфекційну лікарню. Власне головним лікарем він став саме з подачі тепер уже колишніх однопартійців.

«Я й надалі лікую людей. Ніхто мені не погрожував. З партії я вийшов, бо засуджую те, що вчинило вище партійне керівництво», – поділився головлікар.

А колишній заступник голови Волинської ради Юрій Лобач не приховує розчарування: волинські регіонали стали заручниками ситуації, що склалася в державі.

«Не від нас залежало ухвалення важливих рішень. До звичайних партійців не дослухалися, та й чути нас ніхто не хотів», – констатував депутат.

Х ПАМ'ЯТЬ

ОГОЛОСИЛИ КОНКУРС НА КРАЩИЙ ПАМ'ЯТНИК ДАНИЛУ БРАТКОВСЬКОМУ

Анна РОСТОВА

У Луцьку до 3 червня 2014 року оголосили відкритий конкурс серед скульпторів та дипломованих архітекторів на проектування пам'ятника громадському діячу, поету з Волині Данилу Братковському.

Конкурс оголосили ще у грудні 2013 року, втім 2 квітня 2014-го внесли зміни. Конкурс зробили відкритим, а його учасники не обов'язково мають бути членами творчих спілок.

Будуватимуть пам'ятник за бюджетні кошти вже після того, як проведуть конкурс, виокремлять проект та передбачать гроші. Постає монумент в районі вулиці Братковського, що у Старому місті.

З-поміж варіантів – у сквері на перетині вулиць Данила Галицького, Данила Братковського та Ковельської, на території біля Братського будинку, або ж за пропозицією самих скульпторів.

Член виконкому Сергій Григоренко висловився, що було би економно зробити пам'ятник на постаменті пам'ятника лідеру комсомольського підпілля Паші Савельєвій. Сам пам'ятник невідомі вкрали у 2006 році.

Х АЛКО-СТОП

У ЛУЦЬКУ ХОЧУТЬ ЗАБОРОНИТИ ПРОДАЖ АЛКОГОЛЮ ВНОЧІ

Тетяна ГРІШИНА

Продаж хмельних напоїв нічної пори у 2009 році заборонили в Тернополі, у 2011 році – у Львові, а на черзі – Луцьк.

Про завершення регуляторної процедури для узаконення такого рішення розповів заступник Луцького міського голови Тарас Яковлев під час засідання виконавчого комітету 2 квітня.

Чиновник каже, що продаж алкоголю вночі впливає на кількість злочинів та правопорушень, які здійснюють молоді люди, або ж діти, що купують алкоголь у пізню пору.

Тому в кінці квітня на сесію міської ради внесуть проект рішення про заборону продажу алкоголю у всіх закладах торгівлі після 22:00 і до 8:00 по всьому місту. Втім серед підприємницького кола побутує думка, що така заборона вплине на збільшення нелегального продажу алкоголю.

Якщо депутатський корпус такі зміни підтримає, то рішення вступить в дію з 1 червня цього року.

Організатор: СГО «Молодіжна платформа»

Деталі на сайтах: <http://mp.org.ua/> та <http://letsdoit.org.ua/>

БІЗНЕС ПІДЗЕМЕЛЛЯ

Тетяна ГРІШИНА

Минуло шість років відтоді, як Луцька міська рада ухвалила стратегічне рішення – надати в оренду земельну ділянку для будівництва підземного переходу в самісінькому центрі міста. Ще більше часу минуло, коли у спальному 33-му кварталі звели гіпермаркет з умовою побудови підземного переходу. Чому віз і досі там, а не під землею?

ГРОШІ ПІД НОГАМИ

У невеликому Луцьку містечку, де потрібні підземні переходи, не так і багато: центр міста, ділянка біля кінотеатру «Промінь», перехід біля гіпермаркету «Там Там», площа неподалік РАЦСу. Саме тут рух транспорту найбільш інтенсивний, велика аварійність.

Та й з точки зору бізнесу торгові вузли важливі. Будь-яка додаткова площа – можливість заробити копійку.

Резон будувати підземний перехід біля майбутнього кінотеатру є. Особливо, якщо зважати, що реконструкція триває. Втім вочевидь задоволення буде вкрай важким через накопичення під землею комунікацій, які переносити дорого. Зі слів заступника начальника управління архітектури та містобудування Луцької Ярослава Матвіїва, інвесторів, які цікавилися підземним переходом біля «Променя», було достатньо.

«Ми готові надати дозволи. Але, коли інвестори ознайомлюються зі складністю робіт, то відмовляються від проекту. Перенесення комунікацій може бути втричі дорожче, аніж саме будівництво переходу», – пояснює Матвіїв.

За певною інформацією, свого часу будувати підземний перехід і зводити багатоквартирний будинок біля РАЦСу мала намір компанія «Інвест-сервіс», яка володіє ділянкою для зведення будинку за адресою проспект Соборності, 30.

Втім один з її засновників, підприємець Сергій Була, повідомив, що про підземний перехід в цій ділянці не йдеться, оскільки ґрунтові води просто не дозволяють здійснити задумане.

Оптимістичніші плани для «підземки» в центральній частині міста та на початку проспекту Соборності.

ЯК ТІЛЬКИ – ТАК ОДРАЗУ

Про будівництво підземного переходу на початку проспекту Соборності говорили як про одну з умов майбутнього розширення гіпермаркету «Там Там» ще під час проектування торгового магазину.

Згідно з інформацією сайту «Там Там», ТОВ «Континіум-Трейд» спільно з партнерами почали зводити гіпермаркет у 2004 році. Уже за рік – у 2005 році – святкували його відкриття. У кінці квітня 2014 року заплановано презентацію першої черги розважального комплексу «ПортСіті».

вано презентацію першої черги розважального комплексу «ПортСіті».

Розширювати гіпермаркет, тобто зводити першу і другу черги торговельно-розважального центру «ПортСіті» мала би компанія ЗАТ «Гранд Маркет Груп». Зі слів Ярослава Матвіїва, саме цій компанії надавали містобудівні умови, пунктом яких було будівництво підземного переходу.

Втім, відповідно до інформації Державного підприємства «Інформаційно-ресурсний центр», діяльність ЗАТ «Гранд Маркет Груп» припинило 20 липня 2011 року, її правонаступницею стало ТзОВ «Гранд Маркет Груп».

Нині ж, пояснює Матвіїв, у питанні будівництва підземного переходу фігурують дві юридичні особи: ПП «Реммеблі», які будують «ПортСіті», та ТзОВ «Ілос» (серед засновників фірми – забудовник ТОВ «Континіум Трейд». – Х.Л.), яким у грудні 2013 року міська рада продовжила дозвіл на оренду землі для будівництва переходу на п'ять років.

«Ми написали листа, що ТзОВ «Ілос» не може будувати цей перехід без ПП «Реммеблі», тобто без «Там Таму», – розмірковує Матвіїв. – Для того, аби будувати підземний перехід треба переносити тепломережу, блокувати АЗС на невизначений період, блокувати парковку автотранспорту, розривати території, і міська рада не може взяти на себе місію бути посередником між «Ілос» і «Реммеблі», оскільки виникає багато юридичних

і правових питань, пов'язаних з блокуванням один одного».

На думку чиновників, підприємства мають домовитися, яким чином спільно працювати.

«Розривати зараз благоустроєну територію, переносити мережу, зупиняти роботу АЗС, роботу «Там Таму» – це не функція міської ради. Це питання приватної власності, функціонування цих споруд. Є така думка, що це дочірні підприємства. Але звідки ми знаємо?» – каже Матвіїв.

Думка не позбавлена сенсу, адже обидві структури, згідно з інформацією ДП «ІРЦ», мають однакові телефони й адреси.

Вину в затягуванні будівництва переходу чиновники бачать у Держархібудінспекції, яка дала дозвіл на будівництво першої черги «ПортСіті», незважаючи на містобудівні обмеження міста.

Третьою особою, яка може вплинути на терміни будівництва, є підприємець Шаульський, який має приватну власність (а саме – крита зупинка автотранспорту з торговим павільйоном № 309) на зупинці навпроти гіпермаркету «Там Там», тобто на орендованій для переходу землі.

Зі слів Матвіїва, своє право власності на комунальній землі, що надана в оренду, підприємець якимось чином узаконив через суд.

Незважаючи на юридичні колізії, великі майбутні затрати, пов'язані з

імовірним перенесенням тепломережі, інвестори та топ-менеджери компаній-інвесторів у ЗМІ неодноразово запевняли: наступним кроком після відкриття першої черги «ПортСіті» неодмінно стане будівництво підземки. Планується, що перехід буде на місці нинішнього світлофорного переходу.

Наприклад, у липні 2013 року, як писало видання «ВолиньPost», один з акціонерів комплексу, народний депутат Ігор Єремеев повідомляв, що подальше розширення «ПортСіті» без підземки просто неможливе.

«План такий: ми здемо в експлуатацію праву частину. І починаємо тоді будувати підземний перехід. Після будівництва підземного переходу, коли ми розуміємо, що транспортні потоки розділені, починаємо будувати ліву частину. Ми не можемо будувати ліву частину, не збудувавши підземний перехід», – пояснював Ігор Єремеев.

РОЗМІР – НЕ ГОЛОВНЕ

«Те, що перехід буде – це однозначно», – оптимістично говорить директор ТзОВ «Торговельний центр «Магніт» Сергій Волик. Фірми у червні 2013 року сесія Луцької міської ради поновила договір оренди землі для будівництва та обслуговування підземних пішоходних переходів, торговельного комплексу, підземної парковки автотранспорту та реконструкції Театрального майдану.

Як відомо, ще у 2007 році міська

рада оголосила конкурс на будівництво підземного переходу з підземним торговим комплексом на Театральному майдані. Тоді найкращим проектом визнали задум фірми «Магніт».

«Ми на конкурс подавали зовсім іншу пропозицію. Вона займала практично всю центральну частину площі – близько 2,2 гектара. Ми виграли конкурс за рахунок того, що наш проект серед інших не передбачав наземної забудови площі, – згадає Волик. – Тобто при реалізації нашого проекту Театральна площа залишалась би такою, як вона і є. Ми пройшли усю процедуру відведення земельної ділянки, дійшли до проектування, завершили проект, який передбачав кілька підземних переходів: Універмаг-Театральний майдан, Театральний майдан-Готель «Україна», переходи мали бути через вулицю Паркову та проспект Волі».

Частково компанія встигла перенести мережі електрокабелів. Планувалося будівництво парковки на 160 автомобілів, зменшення фонтану, перенесення комунікацій, а пам'ятник Лесі Українці на період будівництва мали би тимчасово перенести. Проект за попередніми підрахунками мав би коштувати 30 мільйонів доларів.

Втім після кризового 2008 року та приходу нової місцевої влади з власним баченням Театральної площі, плани інвесторам довелося применшити, а першочерговий задум – видозмінити.

«Фактично ми почали переробляти проект. Він нині у стадії розробки. За цей час прийняли Закон «Про регулювання містобудівної діяльності», що вніс свої корективи. І зараз ми проходимо процедуру погоджень з самого початку», – пояснює директор.

Проект розбили на дві черги. Перша, над документацією якої нині активно працюють інвестори, займає куди менше території. А вже ТзОВ «Магніт» нещодавно відмовилося від частини орендованої у міста землі (з 2,2 га до 60 сотих). Загалом, зі слів Волика, за оренду вже сплачено близько мільйона гривень, тобто понад 18 тисяч гривень на місяць.

Перша черга не передбачає будівництва парковки, а лише торгових місць та переходів: від ЦУМу на Театральний майдан, від ЦУМу до готелю «Україна» і від готелю «Україна» до Театрального майдану.

Документацію планують завершити за кілька місяців, втім коли почнеться саме будівництво – поки що інвестори не загадують.

«Очевидно, що будівництво буде черговим, аби не перекривати повністю місто, а залишити частину для проїзду. Але незручності, звісно, будуть», – каже Волик.

Забудовники переконують, що проєктанти мають подбати, аби будівництво було захищене від зсувів, а архітектурні дослідження вже зроблено. Вартість будівництва – близько 4-5 мільйонів доларів.

ВТЕЧА ВІД ОКУПАНТА

Мірина КАЧАН

олода жінка з маленькою донечкою збрала найнеобхідніше й вирушила з Керчі до Луцька, аби почати нове життя. 32-річна Ольга не хоче жити у Росії й сподівається, що Крим знову стане українським. А усе, що вона переживає нині, невдовзі мине й забудеться, як страшний сон...

Євромайдан Ольга підтримувала із самого початку. З листопада уважно слідувала за подіями в державі. І хоча сама до столиці не їздила, душею була там, зізнається жінка. На жаль, односторонній оточенні Ольги було небагато. Атож, майже 80% жителів Керчі – етнічні росіяни.

– Люди в Криму щасливі, на вулицях лунає «Слава Росії!», – розповідає вона. – Ці люди думають, що тепер вони нарешті вдома. «Пусть мы в миллион раз будем хуже жить, но с Россией». Такі настрої. Для них не має значення, Західна Україна чи Київ, у них всі – бандерівці й фашисти. Особливо ті, хто розмовляє українською.

На пропозицію спілкуватися російською, мовляв, так буде простіше, Ольга категорично і гордо заявляє: «Говоритиму українською, я ж – українка!».

– Мені стало дуже страшно, коли вивісили російські прапори. Відчуття, що ти вдома, просто зникло, – ділиться враженнями. – Тому вирішила їхати з окупованого півострова подальше. Вслід за своєю подругою Катєю, яка з сім'єю поїхала до Луцька ще 16 березня.

А я приїхала на Волинь 30 березня. По суті, рятуючись від війни. Ольга переконана: Росія не дасть Криму нічого доброго, й місцевий люд колись-таки розчарується. Втім нині, каже жінка, більшість її знайомих вірять у краще життя, більші зарплати і пенсії.

– Я вже побачила і відчула, що чекає на Крим. Мені не потрі-

ЛУЦЬК ВРАЗИВ КРИМЧАНКУ ДОБРИМИ ЛЮДЬМИ

Трирічна Маринка бавиться, поки мама клопочеться оформленням документів. Малеча й не підозрює, що доля занесла її так далеко від дому...

на. Але вона поки не здогадується, яке випробування постало перед її мамою. Хтозна, може, й до Криму ми більше ніколи не повернемося. А так хотілося б, щоб усе стало на свої місця.

Чи стане Луцьк другим домом, Ольга поки говорити не наважиться. Бо навіть не знає, що чекає на неї завтра. Луцьк вона називає красивим старовинним містом з гарними людьми. Але мріє повернутися додому, у спокійний і мирний Крим.

– Я одинока мати. Не можу сидіти на місці. Треба дитину в дитсадок влаштувати, самій треба роботу знайти. Я тільки нещодавно вийшла з декрету. А тут почалося таке, – говорить жінка. – Закінчила Київський технікум громадського харчування, за освітою – технолог. Дуже сподіваюся знайти в Луцьку роботу. У нас в Керчі середня зарплата в межах 1200-1300 гривень. Звісно, тепер мені треба заробляти значно більше. Бо моє завдання – вижити. Найбільше мрію, щоб моє дитя росло щасливим.

Пані Ольгу з донечкою прихистила у себе привітна волинська родина, яка живе в селі Рованцях під Луцьком. Маленька Маринка називає нове помешкання «домою».

– Боже, тут настільки фajnі люди. Не має значення, якою мовою розмовляєш. Моя доня говорить російською, але я думаю, що українську опанувати їй буде легко. Маленькі дітки швидко вчаться, – ділиться враженнями молода мама. – Не уявляю, що на мене чекає завтра, але знаю одне – завдяки Майдану українці показали, що ми – сильний народ, що владі треба думати не про свої маєтки, а про добробут людей. Та найбільше болить за тих хлопців, які віддали свої життя за Україну. Так, я з Криму, і я так думаю. Я – меншість.

бен російський паспорт. Медведєв же сказав, що вони на Крим не будуть багато давати, бо у них самих інфляція. Але люди на хвилину своєї невинуватої радості не розуміють реалій, – міркує пані Ольга. – Хрущов свого часу віддав Крим Україні, адже Росія не могла опікуватися півостровом з економічних міркувань. Зрештою, саме Україна підняла Крим. Шкода, що наші люди цього поки не усвідомлюють.

Сама Ольга родом із Білої Церкви. У Керчі з батьками переселилися чотири роки тому. Їхала подальше від Чорнобиля, адже її рідне місто – за 250 кілометрів від зони відчуження. Лікарі радили жінці при нагоді змінити клімат, аби вберегти здоров'я. Родина

продала квартиру в Білій Церкві й придбала житло у теплому кримському місті, яке розташоване майже біля Росії. Тому й зараз вертатися у рідну Білу Церкву не хоче, хоча там є родичі.

– Батьки лишилися в Керчі. Вони до ситуації в Криму теж ставляться скептично, але не знають, що робити. Ми купили ту квартиру, але що тепер? Продати зараз годі. Усе заблоковано, – бідається Ольга. – Батькам спокійніше, що я тут. Та й мені спокійніше, що я тепер так далеко від Криму. Якби не маленька дитина, я, може, не їхала б сюди. Вона ж ні в чому не винна, вона заслуговує на щасливе дитинство. А моя трирічна Маринка – кримчанка, бо народилася в Криму. Це її батьківщи-

РУКА ДОПОМОГИ

ВОЛИНСЬКІ ВУЗИ РАДІ СТУДЕНТАМ З КРИМУ

Три волинські університети висловили свою готовність приймати у себе кримських студентів. Це Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Луцький національний технічний університет і Волинський інститут економіки та менеджменту.

«Зважаючи на тривожну ситуацію, що склалася нині в Автономній Республіці Крим, Луцький національний технічний університет готовий розглянути звернення від кримських студентів про переведення на навчання до нашого ВНЗ та надати допомогу всім, хто прагне здобути вищу освіту», – повідомили у прес-службі вишу.

Декан Інституту філології та журналістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Юрій Громик написав у соцмережах, що СХУ може надати студентам-біженцям державні місця.

«Інститут філології та журналістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки готовий прийняти на постійне навчання за державним замовленням студентів української філології з ВНЗ Криму, зокрема на 3 курс – 8 осіб; на 4 курс – 8 осіб», – повідомив він.

А волинський інститут економіки та менеджменту запрошує студентів з АР Крим та Севастополя на навчання за денною та заочною формами навчання.

«Напрями підготовки та спеціальності: Менеджмент. Менеджмент організації та адміністрування. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності. Облік і аудит. Філологія. Переклад (англійська і німецька мови)», – повідомили у прес-службі інституту.

До слова, Міністерство освіти і науки України спростило умови переведення студентів з АР Крим та Севастополя. Зокрема, дозволяється здійснювати переведення студентів першого курсу без погодження з Міністерством освіти і науки України та під час навчального семестру; у разі відсутності вільних місць, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету, на напрямках (спеціальностях), на які здійснюється переведення студентів, використовувати вакантні місця, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету, з інших напрямків (спеціальностей) відповідних курсів навчання.

ЯК ДОПОМОГТИ БІЖЕНЦЯМ З КРИМУ

НАЗИВАТИ ЦИХ ЛЮДЕЙ БІЖЕНЦЯМИ НЕ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЯЗИК. АЛЕ ТАКІ РЕАЛІЇ

Нині чимало волинян зголосилися приймати у себе людей, які вирішили полишити рідні домівки в Криму й рятуватися від російської окупації та непевного майбутнього на півострові.

На Волині працює цілодобова телефонна лінія для допомоги кримським сім'ям. Усю потрібну інформацію з приводу проживання, правові та соціальні роз'яснення громадяни з Криму можуть отримати, зателефонувавши на номер (0332) 255-485.

За словами директора департаменту соціального захисту населення Волинської об-

лдержадміністрації Світлани Мишковець, нині Волинь готова прийняти близько тисячі кримчан.

«Важко сказати, скільки зараз на Волині людей з Криму. Очевидно, що є багато таких, які приїхали до родичів чи друзів. Є такі, які самотужки знайшли собі житло й влаштовують життя тут самостійно. Але є й такі, які звертаються до нас, до громадських активістів, які зголосилися їм допомагати. За різними даними, кримчан на Волині може бути до двох сотень, але це максимум», – розповіла чиновниця.

Ще 11 березня губернатор Волині Григорій Пустовіт заявив, що область готова забезпечити проживання біженців з Криму. «Можемо

їх розселити в санаторіях, в закладах охорони здоров'я чи гуртожитках», – запевнив тоді посадовець.

Однак, як розповідають громадські активісти, насправді обласна влада нині не надає житла кримчанам, бо є сотні людей, які зголосилися розмістити в себе гостей з Криму.

Чи не найактивніше допомогою приїжджим кримчанам опікується Громадський сектор Волині. Його активісти розділили між собою обов'язки: одні «сидять» на телефоні, інші зустрічають кримчан, допомагають реєструватися й шукати роботу. Зв'язатися з волонтерами Громадського сектору можна за телефонами: 096-921-44-46, 063-422-33-34.

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ БІАТЛОН: ПІСЛЯ ПЕРШОГО КОЛА РЕЄСТРАЦІЇ НА ЕЛЕКТОРАЛЬНІ МІШЕНІ НАЦІЛИЛИСЯ 24 КАНДИДАТИ

Олекса РЕВКО

Ані обмеження повноважень відповідно до внесених у Конституцію України змін, ні геополітичні особливості проведення, ані заклики до об'єднання, ані спринтерські вимоги до кампанії позачергових виборів Президента України, що їх заплановано на 25 травня цього року, так і не зменшили кількості охочих позмагатися за гетьманську булаву. У 2010 році на президентських перегонах фінішної прямої досягли 18 достойників. Нині правом бути обраним побажали скористатися аж 46 громадян України. 24 з них, кому вже є більш як 35 років, і хто стверджує, що є психічно здоровим, несудимим, володіє державною мовою, проживає в Україні протягом десяти останніх років і зміг довести серйозність своїх намірів заставою у 2,5 млн грн, офіційно зареєстровані ЦВК кандидатами. 4 квітня спливає термін ухвалення рішень щодо остаточної реєстрації чи відмови у ній. Після відкриття спецрахунків виборчого фонду кожен має розпочати агітацію, форми і зміст якої залежатимуть від кандидатських ідей, цілей та фінансових можливостей.

«ЗНАЙОМІ ОБЛИЧЧЯ НА ВАРТІ ПОП- ІДЕОЛОГІЙ»

Уже традиційною стала участь у президентському мас-старті **Юлії Тимошенко** від «Батьківщини», **Олега Тягнибока** від «Свободи», **Петра Симоненка** від комуністів, **Анатолія Гриценка** від «Громадянської позиції» та **Сергія Тигіпка**. Останній у 2010 році був висуваним «Сильної України», яка з часом розчинилася у лавах Партії Регіонів. Проте партію будували під визначеного лідера, тож у своїх амбіціях її керівник може й надалі розраховувати на підтримку соратників. Показово його передвиборна програма-2014 завершується слоганом: «Україна буде сильною!». Свого кандидата на мас-старт виставила й Українська Народна Партія, тільки замість уже знайомого виборцям **Юрія Костенка** ідеї структури буде просувати **Олександр Клименко**. **Олег Ляшко** популяризуватиме Радикальну партію, **Олег Царьов** – «Русский блок», **Василь Куйбіда** – «Народний рух України», а **Дарт Олексійович Вейдер** – «Інтернет-партію України». Участь у президентських перегонах для усіх цих кандидатів – політично доцільна та індивідуально фокусована можливість партійної агітації та розбудови, одночасно й «огляд війська», й «розминка генштабів» напередодні масштабнішої парламентської кампанії.

Тривала участь у політичному процесі сформувала зазначеним кандидатам стійкий імідж, що вже не піддається гримерам. Декоративна зміна коси на гулю чи вишиванки на кент під краватку не змінить сприйняття Тимошенко як борця за справедливість чи Тягнибока як реєстрового титульника. У цій впізнаваності та передбачливості криється одночасно і перевага, і небезпека для «знайомих обличчя»: хоч коло симпатиків сформовано, проте, мовою економістів, попит надто жорсткий. Фатальною для партії як структури цього разу участь у «гонках з переслідуванням» може виявитися для «Батьківщини», що кілька років поспіль терпить ресурсні та іміджеві втрати. Поки що у соцрейтингах Юлія Тимошенко має 12 відсотків популярності, що лише на два відсотки випереджає показники Сергія Тигіпка. Шанси на осібну перемогу решти кандидатів цієї групи мають ще менш реальний вигляд.

«СПАДОК ПАРТІЇ РЕГІОНІВ»

З епіцентру краху політичного криголама, який на парламентських виборах 2012 року отримав більшість голосів виборців, вирвалися у плавання кілька човників, на яких нині рятуються від політичного забуття шляхом президентського самовисування **Валерія Коновалюка** та **Наталія Королевська**. Свого часу вони прийняли пропозицію Партії Регіонів про співпрацю, тепер намагатимуться позбирати з уламків «Трудової України» та «України – вперед» хоч якісь виборчі штаби, щоб реанімувати свої колишні ідеї та рейтинги.

А ідеологічний багаж корабля, що тоне, намагаються успадкувати одразу чотири кандидати. Крім уже

названого **Сергія Тигіпка**, який наполягає на збереженні «буферності» України («припинення безглузких пошуків зарубіжних покровителів, відновлення переговорного процесу з усіх сфер діяльності з Росією на прагматичній основі»), самовисуванець **Юрій Бойко** повторює програму рідної партії у тезі про дві державні мови: «українська та російська стануть запорукою рівності наших прав». **Михайло Добкін**, якого після гострих дискусій на з'їзді таки благословили підтримкою Партії Регіонів, послідовно переконує, що федералізація країни та її позаблоковий статус – єдиний правильний шлях збереження цілісності України. Ще один член Партії Регіонів **Олег Царьов** вказує на потребу розвитку торговельно-виробничих зв'язків з Росією та Білорусією. Примітно, що всі ці кандидати засуджують корупцію, яка роз'їдає українське суспільство, боротьбу з нею виносять у перші розділи програм, проте жоден не пише про особистий внесок у моделювання зачіски цієї горгоні. Розпорощення на одному електоральному полі ще ніколи не плодило. Тож більшість аналітиків схиляються до думки, що участь у виборах потрібна цим особам для набуття двомісячного імунітету від претензій правоохоронних органів, які в період агітації можна оголосити політичним переслідуванням.

«ПРОФЕСІЙНІ ПОСЛУГИ КВАЛІФІКОВАНИХ ТЕХНАРІВ»

На значенні й ролі в історичних подіях 2013-2014 років українських державних органів, покликаних забезпечувати правопорядок та боротися з корупцією, десятки науковців колись захистять докторські

дисертації. Серед інших факторів – відверте свавілля у трактуванні законів на усіх рівнях і територіях України, що стало причиною народного повстання, – потреба у безпеці є базовою для кожної людини. На цій прописній істині формально збудували свої передвиборчі програми самовисувачі **Ренат Кузьмін** (колишній заступник Генерального Прокурора України, якого неодноразово звинувачували у виконанні політичних замовлень Партії Регіонів) та **Микола Маломуж** (колишній керівник Служби зовнішньої розвідки України, радник Президента України **В. Януковича**). «Держава служитиме своїм громадянам. Народ України житиме за справедливими законами. Я за Справедливість, Закон і Порядок!» – запізнило, з огляду на його кар'єру, обіцяє **Ренат Кузьмін**, попутно анонсує реформи у армії і судах, охороні здоров'я, освіті, в пенсійному забезпеченні, сільському господарстві тощо. Можна було б дивуватися недалекоглядності цих кандидатів, які без потрібних політичності публічності, виразності та ідеологічної основи зважилися пожертвувати мільйонами кровно зароблених гривеників для реалізації непомірних амбіцій. Якби не одне але. Об'єднувальною ознакою цих кандидатів може стати їхній фах – юрист. Їх, як відомо, дуже потребують виборчі комісії. Окружна виборча комісія має складатися з не менш як 20 осіб, а право вносити кандидатури до неї мають кандидати на пост Президента України, які зареєстровані у Центральній виборчій комісії. Тож послуги «технічних кандидатів» можуть високо оцінити їхні замовники. Схожими можуть виявитися функції самовисувачів **Володимира Саранова** та **Василя Цушка**.

«ІЗ ПОВСТАНСЬКОГО ВОГНЮ»

Повстанська хвиля народного гніву вписала у берег політичного життя України нові імена, яким технологи тільки починають малювати портрети. Образи жертвовного медика **Ольги Богомолець** та радикального бійця **Дмитра Яроша** стали помітними у протестному середовищі, такими, що інтригують, після відмови від участі у розподілі владних портфелів, загадковими щодо джерел фінансування застави і зрештою – зрозумілими щодо цілей кампанії: «Закріпитися у пам'яті для примноження особистого активу, який з часом може принести пристойні політичні дивіденди». Таку ж мету, схоже, переслідує лідер громадського об'єднання «Новий Київ» **Зорян Шкіряк**.

Інформаційна істерія з боку російських мас-медіа підштовхнула до думки про балотування **Вадима Рабиновича**, щоб наочно продемонструвати, як стверджує сам, відсутність антисемітських настроїв в Україні.

Справді цілющою та життєдайною стала хвиля громадянської активності для кількох топ-політиків. Маю на увазі відмову від президентських амбіцій **Арсенія Яценюка**, **Юрія Луценка**, **Віталія Кличка**. А підтримка «Ударом» **Петра Порошенко** на сьогодні є найсильнішим стратегічним рішенням у ході унікального з усіх точок зору українського президентського спринту 2014 року. Об'єднання демократичних сил, довгоочікуване у політичному бомонді, безперечно, посилює шанси «солодкого кандидата», який і до того лідував у симпатіях виборців. Настільки, що дозволяє припускати голосування лише в один тур 25 травня.

Отож, за результатами першого кола, що полягає у реєстрації, 24 кандидати розпочинають масовий обстріл електорального поля. Їхню влучність вже зовсім скоро оцінять соціологи. І хоч повернути собі заставу зможе лиш той, хто вийде у другий тур виборів або переможе на першому, законодавець залишив претендентам ще трохи часу зважити свої сили. Остаточний вигляд виборчого бюлетеня сформується до 25 квітня. До того ж часу завершиться ще одне коло президентського біатлону – формування вертикалі виборчих комісій.

У разі, якщо жоден кандидат не набере більш як половину голосів виборців (що ймовірно за такої кількості охочих), то другий тур за участі двох найрейтинговіших кандидатів має відбутися за три тижні – 15 червня.

Андрій ЛУЧИК

Як швидко біжить час! Ще півроку тому ніхто не міг навіть припустити, що тодішні фаворити президентських перегонів – Арсеній Яценюк, Віталій Кличко та Віктор Янукович – навіть не зареєструються кандидатами на президентських перегонах. Але історія вносить свої корективи і розставляє все на свої місця.

ФАВОРИТИ

Згідно із останнім опитуванням, проведеним спільно СОЦІСом, КМІСом, Рейтингом та Центром Разумкова, найбільші шанси на президентське крісло має Петро Порошенко – 24,9% опитуваних. Другу позицію посідає Віталій Кличко – 8,9%, а третю Юлія Тимошенко – 8,2%. Сергія Тігіпка підтримують 7,3% опитаних, экс-губернатора Харківщини Михайла Добкіна – 4,2%. Петро Симоненко отримав би 3,6% голосів, Олег Ляшко – 3,5%, Анатолій Гриценко – 3,2%. Націоналістів Олега Тягнибока підтримують 1,7%, Дмитра Яроша – 0,9%.

(Опитування проведено 14-19 березня 2014 року серед населення України віком від 18 років, репрезентативна квотна вибірка 6200 респондентів в усіх регіонах України (без врахування населення АР Крим), метод опитування face to face, похибка вибірки – не більш як 0,8%).

Проте зараз ці цифри відображають картину не повною мірою, адже один з фаворитів Віталій Кличко вирішив не балотуватися і підтримати Петра Порошенка у президентській гонці. Сам натомість втретє (!) вирішив балотуватися на посаду мера Києва. І, очевидно, має такі непогані шанси за взаємної підтримки Порошенка стати міським головою.

Зрозуміло, що такий крок Кличка не має послідовного і логічного вигляду. Якби він самоусунувся під час висунення єдиного кандидата проти Януковича, це сприйнялося б як відповідальний крок й продемонструвало вміння нацдемсил домовлятися. Нині від такого кроку найбільше виграє Юлія Тимошенко, яка гарантовано пройде в другий тур президентських виборів.

Одна з причин, чому Кличко відмовився від президентської гонки, може лежати у фінансовій площині. Адже після арешту австрійською владою українського олігарха Дмитра Фірташа, який був основним інвестором УДАРу, у Віталія Кличка може забракнути коштів для проведення виборчої кампанії. Та й соціологія невблаганна.

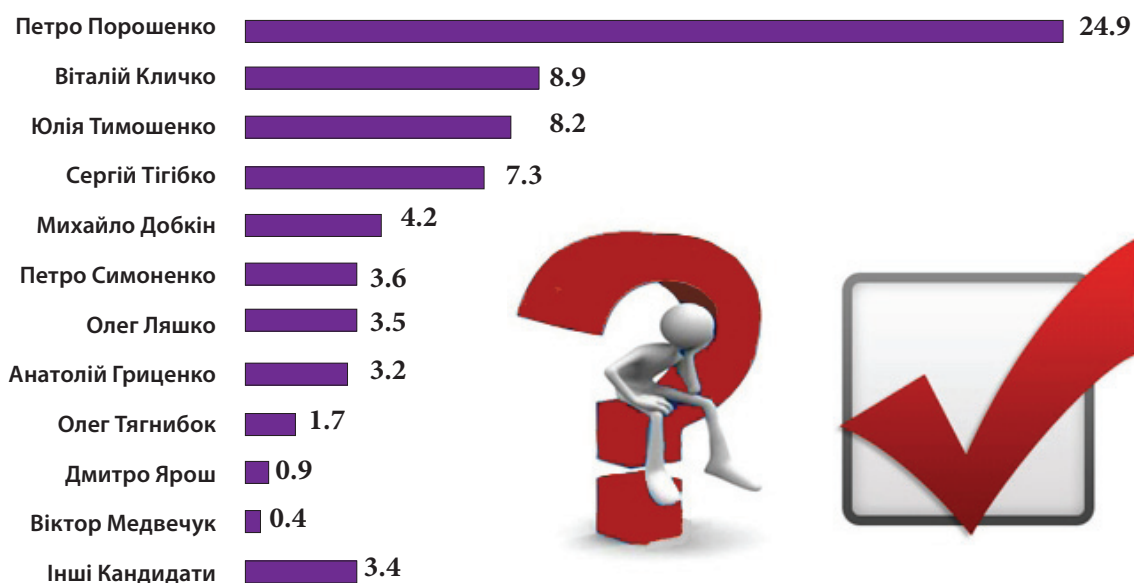
Імовірно, після президентських виборів партію УДАР Кличка чекають зміни. Адже у випадку перемоги Порошенка більшість структур можуть перейти в його партію «Солідарність», а у випадку перемоги Тимошенко – розчинитися в «Батьківщині».

Натомість Юлія Тимошенко вирішила поставити знак «дорівнює» між гаслом Майдану «Юлі – волю!» та власним «Юлія – президент!». Навіть попри те, що 50% громадян України (за дослідженнями Центру Разумкова) на запитання, що має робити Юлія Тимошенко, відповіли: «Не балотуватися на посаду прези-

ВОНИ ЙДУТЬ В ПРЕЗИДЕНТИ ВОНА - ЇДЕ

ЕПОХАЛЬНІ ВИБОРИ ПОПРИ СТАРТ ПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ КАМПАНІЇ, ВИБОРИ В УКРАЇНІ МОЖУТЬ І НЕ ВІДБУТИСЯ

дента України і піти з політики». Ще 20% порадили Тимошенко відмовитися від участі у виборах президента, але залишатися в активній політиці. Лише 18,5% підтримали ідею її балотування. Навіть у питанні звільнення Тимошенко з тюрми половина опитаних відповіла «Не схвалюю» або «Мені байдуже».

Крім цього, Тимошенко не підтримує частина депутатів рідної

фракції у Верховній Раді. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, як і частина депутатів від «Фронту змін», які влилися в «Батьківщину», хто відкрито, хто приховано, але підтримують Петра Порошенка.

Більше того, багато хто зараз пошепки, а дехто й уголос розповідає про те, що Тимошенко – це кандидат від Кремля і завжди ним була. Адже попри всі повноваження голови

правлячої тепер партії «Батьківщина», Крим віддали Росії без бою. А голова Верховної Ради і водночас в.о. президента Олександр Турчинов є найближчим соратником Тимошенко в партії.

Висунення Михайла Добкіна від Партії регіонів кандидатом було продиктоване бажаннями старої донецької гвардії на чолі з Ринатом Ахметовим зберегти свій вплив та

диктувати свої умови новій київській владі. Зрозуміло, що це було б робити значно важче, якби кандидатом від партії йшов Сергій Тігіпка. Проте останній теж зареєструвався самовисуванцем і поки має всі шанси посісти третє місце у президентських перегонах.

Решта кандидатів другого ешелону бере участь у виборах задля збереження свого електорального ядра, а також критики опонентів. (Не беремо до уваги «техніків», які висувуються лише заради заповнення виборчих комісій своїми людьми).

Наприклад, «головний лікар Майдану» Ольга Богомолець або правдоруб Анатолій Гриценко. Ймовірно, гроші на їх реєстрацію кандидатами міг дати Петро Порошенко, адже їхня виборча риторика працюватиме проти Юлії Тимошенко.

Варто нагадати, що участь у виборах – справа не з дешевих, адже для реєстрації кандидатом претендент має внести грошову заставу 2,5 млн. гривень, що їх повертають лише кандидатам, які пройдуть у другий тур виборів.

Інтригою також залишається питання, чи набере Олег Ляшко, який є проектом Сергія Львовичкіна, п'ятивідсоткову позначку. Адже проходження цього психологічного бар'єру на президентських виборах робить Радикальну партію на парламентських одним із реальних претендентів на представництво у Верховній Раді.

А ЧИ БУДУТЬ ВИБОРИ?

Відкритим залишається питання, чи відбудуться такі президентські вибори 25 травня? І чи відбудеться другий тур 15 червня?

З одного боку, на тимчасову українську владу тисне Захід, який для надання фінансової допомоги Україні висуває своєю основною вимогою проведення виборів та легітимізацію особи президента. Без такої допомоги на Україні чекає дефолт і соціальний вибух, адже фактично не буде чим виплачувати зарплати бюджетникам та пенсії. І дуже вірогідно, що Майдан, який і так поки не збирається розходитися, вибухне з новою силою. Але тепер вже проти «нової злочинної» влади.

З іншого боку, у виборах зовсім не зацікавлена Росія. І вона має важелі, якщо й не зірвати їх проведення, то принаймні поставити під сумнів легітимність новообраного президента. Найжорсткішим варіантом, звісно, може бути введення російських військ на Схід та Південь України.

І з третього боку, у Юлії Тимошенко як голови «Батьківщини» може бути спокуса введення військового або надзвичайного стану на певних територіях у випадку, коли вона бачитиме, що президентом їй не стати. Адже під час військового або надзвичайного стану вибори не проводяться на певних територіях.

І президент, обраний лише частиною громадян України, не буде легітимним ані в очах української громади, ані в очах західних політиків. Ну й Росія не визнає цих виборів за жодних умов.

Що переможе – політичне інтриганство чи державницький підхід – дізнаємося вже незабаром.

Ірина Бекешкіна, директор Фонду «Демократичні ініціативи»

Дивлюся зараз свою статтю, що її було надруковано в збірнику Інституту соціології за результатами щорічного моніторингу. Називається стаття «Президентські вибори-2015: стартові позиції кандидатів». Власне, запитань щодо виборів у моніторингу було лише два:

про голосування у другому турі Віктора Януковича з Арсенієм Яценюком та Віталієм Кличком. Далі цитую свій текст: «Виділення саме цих двох пар логічно, оскільки усі опитування різних соціологічних служб засвідчують найбільшу імовірність виходу у другий тур саме цих політиків: Віктора Януковича – як єдиного кандидата від влади та Віталія Кличка та Арсенія Яценюка як двох кандидатів від опозиції, які в опитуваннях щодо першого туру набирають найбільший відсоток». Написано було у серпні минулого року. Як давно це було!

Сергій Лещенко, журналіст «Української правди»

Соціолог, наблизений до штабу кандидата, описує результати вивчення Порошенка на фокус-групах: «Ми питаємо людей: хіба можна його обирати президентом, адже він мільярдер? А

люди кажуть: добре, що мільярдер – значить, красти не буде. Ми питаємо: він розвалив помаранчеву команду разом з Тимошенко в 2005 році. А люди кажуть: ні, це Ющенко розвалив її з Тимошенко, а не Порошенко. Ми кажемо: Порошенко працював у злочинному уряді Януковича! А люди відповідають: значить, хотів виправити ситуацію в країні».

ОСОБЛИВІ ЛЮДИ В МІСТІ. ПОЛЬЩА

Яся РАМСЬКА

Нічого не буває просто так. Можливо, звучить заїжджено й банально, але для мене – це проста життєва істина. Ну не трапляються випадкові люди у нашому житті. Так само й ми не з'являємося в чийсь долі лише заради того, щоби бути. За абсолютно різних людей та за отриманий від них досвід потрібно дякувати Богу просити Його про зустріч із тими, хто й справді може чогось навчити.

Із Зеноном Дерлікевичем ми познайомилися в листопаді 2013-го в польському Любліні. То була чергова зустріч товариства допомоги неповносправним «SLOE». До слова, ця католицька організація опікується особливими людьми вже понад три десятиліття років. Волонтери відвідують тих, хто на візку, вдома, допомагають дістатися на регулярні зустрічі в костел, організують прощі та екскурсії в міста Західної Європи.

Зізнаюся, спочатку мені було, м'яко кажучи, ніяково, коли той інтелігентний та симпатичний польський пан на інвалідному візку попросив його... погодувати. Уже пізніше дізналася, що він майже повністю паралізований і просто не може виконувати звичні для фізично здорової людини дії самостійно. Тієї миті була ніяковість і страх зробити щось не так.

Справжнім відкриттям стало й те, що той освічений чоловік, який дуже цікавиться усім, що діється в Україні, дає собі раду сам, незважаючи на важку травму. Ні, він не самотній і має родину, але не хоче бути тягарем. У минулому Зенон – військовий пілот. Він піднімав на тисячі кілометрів у небо літаки, тож просто не міг собі дозволити не приборкати інвалідний візок.

Ми зустрілися з паном Зеноном в Skure для розмови про безбар'єрність польських міст. Чи справді у євросоюзівській частині Східної Європи людям на візках живеться комфортніше? Що вийшло з діалогу – читайте далі.

Зенон Дерлікевич. Люблін, Польща

Я щойно повернувся з вулиці. Був на прогулянці та на месі в костелі. Заїхав до супермаркету по продукти. Скористався міським транспортом. Останнім часом уже навчився їздити автобусами з низьким дном. З року в рік кількість такого зручного та потрібного для людей на візку транспорту тільки збільшується. Я люблю їздити до супермаркету, бо там багато місця і немає бар'єрів. Можна собі все спокійно подивитися.

Чи часто виходжу з дому на вулицю? Часом. Але все залежить від погоди. Зрозуміло, що взимку більше часу проводиш удома, бо холодно. Ще гірше, коли випаде багато снігу, бо тоді

важко проїхати на візку. Ті служби, що відповідають за розчищення снігу, не завжди успішно з ним борються. Маю електричний візок, він важкий, щось зо 200 кілограмів. Ним можна навіть по снігу їздити, але все залежить від погоди. Люди добрі й охоче допомагають. Таке було кілька разів, що застряг у снігу, то швиденько мене витягнули.

Узимку рідше виходжу на вулицю. Маю травму чотирьох кінцівок, а звідси – низький тиск і погане сприйняття низької температури. Німіють м'язи руки, якою керую візком. Ще рік тому виїжджав узимку щодня з дому. Але, що старшим стаю, то більше дбаю про температуру. Хочеться, щоб було тепло й приємно перебувати надворі.

Сімнадцять років тому я потрапив у ДТП. Був за кермом. Трішки перевищив швидкість. Поводився нерозважливо й необережно. Була ніч і падав дощ. На повороті не впорався з керуванням, авто вилетіло з траси, кілька разів перекинулося... затримало дерево. Машина вдарила дахом в те дерево, а я – головою в дах. Відчув, що щось хруснуло в шиї. Зламав хребет. Ноги тепер паралізовані повністю, а руки – частково. Деякі м'язи працюють, а деякі – ні.

Найважче було усвідомити, що трапилося, й переформатувати своє життя. Мені було 33 роки лише. Перший рік був найважчим. Я майже увесь той час був у лікарні під Варшавою на реабілітації. Там мені робили операції. Потім перевели до другої лікарні, військової, вже у саму Варшаву. Потрапив до військового медичного закладу, бо колись служив в армії. З Варшави мене перевезли літаком до лікарні у Вроцлаві.

Я колись був пілотом. Літав на літаках МІГ. Закінчив школу військових пілотів у Дембліні під Любліном. Працював в армії. Літав на літаках – все було добре, а з автомобілем не впорався.

Сімнадцять років тому людині на візку було дуже важко в місті. Польща тоді ще не була в ЄС. Ситуація почала змінюватися на краще тільки після нашого вступу до Євросоюзу. Держава була змушена підлаштуватися під вимоги союзу і в тих питаннях, що стосуються неповносправних. Почали облаштовувати нормальній висоти бордюри, з'явилися безпечні пандуси, з'їзди з дверей на вулицю. Коли щось будували, будучи в Євросоюзі вже, то думали про людей на візках.

Дуже багато бар'єрів уже ліквідовано. Роблять ремонти й добудови. Наприклад, якщо бордюр 2 см заввишки, то можна спокійно їхати. Безбар'єрними для людей на візках стали банки, кінотеатри, школи й інші подібні установи. Дружне місто – це обов'язок європейської держави перед особливими людьми. Це беззаперечно позитивний вплив Євросоюзу на Польщу.

Усе більше з'являється велосипедних доріжок. Вони сполучають різні райони міста. Скориставшись ними, можна дістатися велосипедом куди завгодно, оминаючи траси з великим трафіком. У Любліні велосипедні доріжки прокладено понад річкою Бистрицею. Вони цілком

придатні для їзди, наприклад, на електричному візку чи візку з ручним керуванням. Це все теж «пришло» з Євросоюзом.

Не все те, що вимагає ЄС від країн-членів, корисне. Часом є просто дурні речі. Але, якщо йдеться про людей на візку, то тут усе пішло «в плюс». Так само позитивна ситуація і з міським транспортом. Щороку автобусів і тролейбусів з низьким дном усе більше. Якщо говорити про Люблін, то в моєму місті майже не залишилося транспорту, не пристосованого до потреб людей на візку.

Знаю, що зараз кілька старих люблінських автобусів обслуговують людей в українському Луцьку. Думаю, що це хороший початок, бо раніше у нас було те саме. Наприклад, до Любліна секунд-хендом переходив варшавський транспорт.

Водії міського транспорту в Польщі трапляються різні: ввічливі й неввічливі, бо всі ми люди. Часом не дуже добре виконують усі настанови стосовно людей на візку. Не хочуть, наприклад, під'їжджати близько до бордюру. Але! Усі без винятку водії громадського транспорту зобов'язані допомогти неповносправному потрапити всередину автобуса чи тролейбуса, зайняти місце, пересвідчитися, чи в пасажирів все гаразд, пристебнути пасок безпеки, поставити візок на гальма, щоб колеса не поїхали під час руху, запитати, на якій зупинці людині потрібно вийти... Це все – обов'язок водіїв, записаний у трудовому договорі. Вони вчать ці правила перед тим, як почати працювати.

Водії відповідають за те, щоби той висувний пандус, яким людина на візку може заїхати й, відповідно, вийти з транспорту, був справним. З цим часто бувають проблеми, але не з вини водія. Для того щоби той пандус відчинити, треба відчепити клямку. Вона, своєю чергою, буває заблокована через природні чинники: мороз, бруд та тому, що нею рідко послуговуються. Тоді водіям доводиться знаходити способи її відімкнути, що не завжди легко.

Автобуси з низьким дном мають одну дуже корисну функцію. Вони можуть «прихилитися» до тротуару. Так, ніби трішки опускаються одним боком. Утворюється менший кут в'їзду, і потрапити до салону людині на візку стає набагато легше. Іноді потреби в тому немає, бо бордюри на зупинці нормальній висоти. Але, коли низькі, то без «прихилень» автобуса не обійтися.

У моєму рідному Любліні є ще місця, де місце все ж таки бар'єрне. Високі бордюри, відсутність пандусів тощо. Коли я на електричному візку потрапив на самому початку в такі райони, для мене щоразу то було неймовірно випробування, ментальна праця та комбінування! Доводилося шукати нормального з'їзду, трохи пересуватися тротуаром, а трохи проїжджати частиною, дратуючи водіїв. Мусиш якось знаходити вихід з ситуації, щоб дійти туди, куди треба.

Я не думаю, що подібні ситуації є проблемою чи якимось злом. Трактую це як пригоду й випробування. Зараз майже скрізь у місті хороші умови для «візочників», і часом це нудно. А

ще – на бар'єрних ділянках завжди допомагають люди.

Коли в Польщі при владі була партія «Право й справедливість», то були набагато кращі умови для того, щоб придбати інвалідний візок. Тоді можна було написати прохання про візок до Державного фонду особливих людей. Той фонд надавав людині візок з дотацій за символічний грошовий внесок – один відсоток від загальної суми.

Наприклад, звичайний електричний візок без усяляких викрутасів коштував у нас 12 тисяч злотих. У такому випадку неповносправна людина платила тільки 120 злотих. Зараз ліберали зробили так, що людина мусить платити своїх грошей цілих двадцять відсотків. Тобто – 2 тисячі 400 злотих, що є достатньо великою сумою.

У мене електричний візок з'явився кілька років тому. Дістав його від фонду. Заплатив 120 злотих. Тепер ті люди, яким життєво необхідний саме електричний візок, мусять платити значно більше. З дотаціями стало гірше. Знову відзначу, що це залежить від того, яка політична сила при владі.

У Любліні (та й у Польщі загалом) є багато організацій, що допомагають людям на візках. Я належу до ГО «Група активної реабілітації». Ми зустрічаємося в спортзалі щосередини. Ті заняття ведуть досвідчені інструктори теж на інвалідних візках. Вони вчать не таких досвідчених або ж тих, хто нещодавно отримав травму, як дати собі раду на візку. Допомагають опанувати техніку їзди, щоб стати незалежними від сторонньої допомоги. Такі заняття ефективні переважно для тих людей, які мають здорові руки й ними можуть керувати візком.

Я належу до тієї, слабшої, групи. Сам не можу керувати ручним інвалідним візком. Хіба, якщо поверхня рівна. Але на вулиці для мене складно. Для того використовую електричний візок.

У «Групі активної реабілітації» ще вчать, як допомогти собі не в місті, а в будинку. Наприклад, як повернутися в ліжку з одного боку на другий, як дістатися до ванної кімнати чи пересісти з візка в крісло, як одягнутися. Вчать, як облаштувати собі безбар'єрне житло.

Я маю такий спеціальний пристрій, який дозволяє користуватися ванною. Тобто потрапляти туди без перешкод. Мені вдалося отримати його теж із дотацій. Є багато благодійних програм для неповносправних, які фінансують придбання найнеобхідніших пристроїв. Ідеться про ті самі підйомники в ванну, чи для того, щоб людину переносили з візка на ліжко. Треба доплатити щось зі своєї кишені, але порівняно це не так вже й багато.

Якщо говорити про те, як живеться людям на візку в містах Польщі, то можу сказати, що з кожним роком усе краще. Принаймні, ті позитивні зміни відчуваю на собі.

Знаю, що в Україні зараз так, як у нас було до ЄС. Ви переживаєте такий самий період, як Польща за часів Солідарності. А поляки дуже хочуть, щоб Україна була в ЄС. Так буде краще для вас і для нас.

ДИВИСЬ УКРАЇНСЬКЕ: ПЕРШИЙ В УКРАЇНІ МЮЗИКЛ ДЛЯ ДІТЕЙ «ТРУБАЧ» ФІЛЬМ, ЯКИЙ ПРИЄМНО ВРАЖАЄ

В українських кінотеатрах із 27 березня стартував показ першого вітчизняного мюзиклу для дітей «Трубаць». У Луцьку фільм можна подивитися в кінотеатрі «Адреналін».

Стрічку знято за 16 мільйонів державних коштів. Кінопроект отримав фінансування у 2011 році. І витрачено ці гроші недарма.

Аби втілити задум режисера Анатолія Матешка, понад сотня дітей майже півроку вчилися співати, танцювати й навіть опанували музичні інструменти. Хоча частина юних акторів професійно займаються музикою і танцями. Знімання тривали всього два місяці. Команда, яка створювала фільм, насправду поспішала – щоби актори-підлітки не встигли подорослішати за час фільмування.

Анатолій Матешко, який на початку 2000-х прославився першим українським гостросюжетним телесеріалом «День народження Буржуя» і потому знімав непримітні мелодрами, цього разу знову став першопрохідцем. Адже взявся знімати фільм у вкрай рідкісному для українського кінематографа жанрі дитячого мюзиклу. І йому таки вдалося видати дуже якісний кінопродукт.

Стрічку, що розповідає про любов звичайного хлопчини до музики та його перше кохан-

ня, оформлено розкішними декораціями, актори вбрані у яскраві костюми, вони постійно співають, танцюють і грають на всіляких музичних інструментах.

Драйвову музику до фільму написав Сергій Рябцев з американського гурту «Gogol Bordello», «смачною» українською мовою тексти переклав поет Сергій Ковальчук. До слова, лідера «Gogol Bordello» Євгена Гудзя теж планували зняти у фільмі, але, на жаль, не склалося із графіками. Постановки танців робив хореограф шоу-балету «Freedom» Назар Дідик, виконавши свою роботу на відмінно.

Головний герой фільму Миколка Шевченко (Леонід Шевченко) – 13-річний трубаць дитячого естрадно-духового оркестру «Березиль». Він не лише віртуозно грає, але й гарно співає та пише власну музику, яка привертає увагу лідера відомого гурту, що гастролює у місті.

Його рідний оркестр саме готується до участі в надзвичайно важливому конкурсі на приз мера. Головна умова конкурсу непроста – одним із номерів програми має бути авторська мелодія. Обдарований Колюня пише зворушливого «Бродягу» з присвятою коханій Лізі, але трапляється непередбачуване – засновник і незмінний керівник оркестру, улюблений вчитель Василь

Палич (Олексій Горбунов) потрапляє до лікарні. На зміну йому приходять суворий і хитрий дивак Степан Гамкало (Володимир Горянський), якому діти не довіряють.

На шляху до творчого успіху талановитого Миколки стають цілком дорослі проблеми: конкуренція, заздрість, інтриги. «Життя без музики і кохання – а чи потрібне воно взагалі таке?» – міркує головний герой у миті розчарування. Але дружба, взаємодопомога і любов допомагають подолати труднощі. Врешті-решт справедливість перемагає.

Приємним бонусом фільму є й жива українська мова, яка лунає з вуст акторів. Одне слово, фільм варто дивитися, попри величезний скепсис щодо перспектив українського кінематографа. Мюзикл «Трубаць» не розчарує ні дітей, ні дорослих. Вам неодмінно захочеться переглянути його ще не раз!

ХАФІША

4 КВІТНЯ
ГУРТ «OUTCRY»
Початок: 21:00
Місце: «Оболонь»

Луцький гурт виконає cover-версії відомих рок-хітів
Деталі за телефоном 050-215-41-56

5 КВІТНЯ
КВН
Початок: 18:30
Місце: Палац учнівської молоді

У першій півфінальній грі зіграють: «Отдыхаєм вместе» (Хмельницький), «Заїнька» (Запоріжжя), «Чак Норріс» (Камінь-Каширський), «Еламур» (Рівне), «Збірна ТНЕУ» (Тернопіль)
Деталі за телефоном 066-435-67-88

5 КВІТНЯ
«EMOTION»
Початок: 21:00
Місце: «Адреналін Сіті»
Фестиваль електронної музики: обіцяють встановити два танцмайданчики, 9 годин музики безупину, виступ 15 ді-джеїв, шоу на ходулях.
Деталі за телефоном 097-907-98-88

5 КВІТНЯ
КАМЕДІ-ШОУ «ШТУРВАЛ»
Початок: 21:00
Місце: «Оболонь»
Гостей смішитимуть команди «Отдыхаєм вместе» (Хмельницький) і «Заїнька» (Запоріжжя)
Деталі за телефоном 050-215-41-56

5, 6 КВІТНЯ
«ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК»
Початок: 18:00
Місце: Волинський обласний академічний музично-драматичний театр імені Тараса Шевченка
Комедія на дві дії за твором Григорія Квітки-Основ'яненка
Деталі за телефоном (0332) 72-54-60

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«300 СПАРТАНЦІВ: РОЗКВІТ ІМПЕРІЇ»
(США, 2014)
Режисер: Ноам Мурро

Фільм ідеально ліг в канву внутрідержавних перипетій останніх місяців в Україні. Ціна людського життя на зламі боротьби двох начал – добра та зла – ціна перемоги й ролі в ній однієї окремо взятої людини, коли дух перемагає кількість, а віра ламає метал. Епічна військова драма про подвиг нечисельної армії Спарти над військом персів: яскрава і динамічна картинка, фактурні персонажі, ненудний сюжет та захопливе видовище... Кров, брутальний секс, відвага героїв та продуманий антураж міфічної давності. Комерційно успішне кіно, яке легко піде як обивателю, так і прискіпливому інтелектуалу. Варто!

«ПІРАТСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ»
(Бельгія, Франція, 2012)
Режисер: Мішель Леклерк

Чудове кіно про молодість. Про очікувану революційність наших мрій і неочікувану ubogість реалій. Про пошуки компромісу, про першу серйозну любов і тих, хто так і не вирізі з своїх юних сподівань. Хто лишився у світі своїх амбіцій, уперто барикадується у стінах власних життєвих неспроможностей. Історія про тих, для кого протест став ідеальним способом спихнути на щось нібито вагоме свої невдачі... Втім передусім ця історія про хлопця, перед яким якоюсь миті відкривається весь світ, і подальший шлях в нього часто-густо залежить від того, наскільки ти можеш бути відвертий з самим собою. Можна! Особливо рекомендую поціновувачам тематики ЗМІ, інформаційних технологій та французького піжонства.)

«ДАЛЛАСЬКИЙ КЛУБ ПОКУПЦІВ»
(США, 2013)
Режисер: Жан-Марк Валле

Повільно, але впевнено Мет МакКонахі стає одним із найхаризматичніших персонажів західного кіно 2000-х. Складна, по-справжньому драматична роль хворого на СНІД, якому пророкують 30 днів життя і вірну смерть, однозначно увійде в хрестоматійні приклади нашої епохи. Відносно невеликий бюджет фільму, тьмяна картинка і люди... люди під мікроскопом, те, що я так люблю у добротному психологічному кіно. Оскароносну роль Джаредда Лето так міг зіграти тільки він! Важкий, надивно-депресивний фільм, який лишає по собі гіркий післясмак чорної безвиході і ще одним, дуже влучним, хоч і химерним мазком доповнює реальну картину нашого неймовірно розмаїтого світу. Рекомендую.

«БАТЬКО-МОЛОДЕЦЬ»
(США, 2013)
Режисер: Кен Скотт

І в наші дні таке буває, що не очікуючи від фільму абсолютно нічого, в кінцевому результаті отримаєш +1 до списку улюблених фільмів свого життя! І я не жартую. Історія про одного недалекого невдачу, якого всі люблять, але вперто відмовляється любити пані Фортуна. Борги, особисті невдачі і плюс до всього несподівана новина про те, що він є біологічним батьком понад тисячі дітей, які з'явилися на світ завдяки його «ресурсним вкладам» у банк сперми... Я щиро розчулився і навіть більше. Наполегливо раджу переглянути, добрий настрій і порція рідкісної людяності гарантовані!

Олесь ГАВРИЛОВ

Гра мільйонів в Україні давно перетворилася на гру мільйонерів і гри мільйонами. Доларів. Але оскільки в Україні піраміда свідомості перевернулася, а принаймні косметичні зміни відбуваються в кожній сфері життя, то нашому футболу епохи перетворень не минути. Прем'єр-лігою ходили зазвичай «чорні» гроші олігархів, «краник» яким частково перебився. Це, а також загальна нестабільність у державі, російський фактор, вимоги ультрас реформувати футбол, а ще боротьба за владу у ФФУ зумовили принаймні дискусію у кількох ключових напрямках.

Передусім – це бути чи не бути суттєвому зменшенню зарплатних апетитів у нашому футболі, чи зміниться кількість команд в елітному чемпіонаті, наскільки зменшиться кількість легіонерів в Україні і, відповідно, чи зміниться реально увага до дитячого футболу. Ну і власне без організаційних змін усі ці місії невиконувани: у Федерації футболу та прем'єр-лігу мусять прийти нові люди, або ж ті, хто їх нині очолює, зобов'язані запрацювати по-новому.

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ

У Федерації футболу України пропонують скоротити Прем'єр-лігу до 10-12 команд. Якщо все зробити розумно, то українські клуби можуть зробити перший крок до європейських правил існування в умовах фінансового фейр-плей – вимоги витрачати на команду не більше, що вона заробляє.

Уперше про зменшення кількості команд заговорили тоді, коли з'явилися перші дзвіночки фінансових проблем у клубах. Нині ж Прем'єр-ліга втратила «Кривбас» та «Арсенал», а з наступного сезону з чемпіонату, найімовірніше, вилетять «Севастополь» і «Таврія», є принаймні технічні передумови скорочення ліги. Тим більше, що фінансовий колапс відчувають чи не всі українські клуби включно із «Металістом» і «Чорноморцем». Більшість команд Першої ліги не можуть собі дозволити підвищення в класі – лідери наприкінці сезону панічно бояться вигравати, аби не створювати собі проблеми, пов'язані з виходом в УПЛ!

...Щойно в повітрі запахло смаженим для очільників ФФУ та УПЛ, в чемпіонаті налагодилося суддівство. Перші два весняні тури відбулися без ляпів арбітрів. Центральні матчі турів між грандами також нарікань не викликали. Завжди б так, а не тільки коли керівники футболу усвідомили, що на стадіони приходять і ті, хто вчора відправив Яника до Ростова...

ФУТБОЛ НА РОЗВИЛЦІ: УКРАЇНІЗАЦІЯ ТА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ?

ФІНАНСОВА, ВІЙСЬКОВА ТА ПОЛІТИЧНА КРИЗИ ЗУМОВЛЮЮТЬ
ЗМІНИ У ВІТЧИЗНЯНОМУ ФУТБОЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Отож, перший віце-президент ФФУ Анатолій Попов говорить про зменшення кількості клубів до 10-12.

Головред журналу «Футбол» Артем Франков розповів автору, що його варіант – 12 команд у два кола, після чого перша шістка проводить ще два кола і визначає чемпіона, а друга – невдах, які вилітають у першу лігу. Президент «Динамо» Ігор Суркіс вважає, що оптимально для Прем'єр-ліги – 10 команд.

Варіант чемпіонату з 10-12 командами нагадуватиме першості Хорватії, Данії, Грузії, Австрії чи Шотландії. Там часто-густо чемпіонат триває у чотири кола, але це означає, окрім набагато гострішої конкуренції й більшої кількості класних матчів, ще й збільшення навантаження на гравців та інфраструктуру. Доведеться шукати таланти у юнацькому футболі й змінювати стадіони. В умовах нової кризи і занепаду більшості клубних ДЮФШ перспективи вимальовуються невеселі.

А ще важко уявити, що впродовж квітня-травня футбольна влада України ухвалить рішення щодо скорочення ліги. У ФФУ триває перманентний конфлікт, неповоротка Прем'єр-ліга нині більше турбується поточними проблемами – тим-таки кримським питанням, адже щотуру час «розрулювати» проблеми на кшталт «іхати чи не іхати «материковим» командам на півострів і навпаки».

УПЛ також роздирають конфлікти зсередини, наприклад, для того, щоб виключити «Арсенал» із змагань, Дирекції УПЛ довелося йти на хитрість – змінювати власний регламент, адже Загальні збори УПЛ не мали кворуму двічі поспіль. А тут треба змінювати не багато не мало, а регламент змагань. Крім того, швидко й різко доведеться реформувати і першу з другою ліги українського чемпіонату.

Найімовірніше, футбольна влада чекатиме із реформами до останнього, зважатиме на позицію кримських клубів. Коли розглядати ефемерну нині участь «Таврії» і «Севастополя» в змаганнях, то якщо вони не змінять свою юридичну прописку на якийсь Херсон чи Миколаїв (а це маловірогідно), доведеться якось описувати участь команд фактично іншої країни в чемпіонаті України.

Якщо ж кримські команди в якийсь спосіб підуть, в УПЛ залишиться 13 команд. Тоді ймовірна ситуація, за якої з цьогоорічного чемпіонату ніхто не вилетить у першу лігу, натомість буде рішення про вливання з першої ліги відразу трьох команд, і наступний сезон розпочне 14 клубів. Ще вірогідний варіант: із УПЛ в першу лігу все ж вилетить остання команда в таблиці, натомість «за-

Х СПРАВЖНІ ВЛАСНИКИ КЛУБІВ УПЛ

Рінат Ахметов («Шахтар» Донецьк)
Ігор Коломойський («Дніпро» Дніпропетровськ)
Ігор Суркіс («Динамо» Київ)
Сергій Курченко («Металіст» Харків)
Костянтин Жеваго («Ворскла» Полтава)
Дмитро Фірташ («Таврія» Сімферополь)
Вадим Новинський (ФК «Севастополь»)
Сергій Тарута, Олег Мкртчян («Металург» Донецьк)
Володимир Бойко («Іллічівець» Маріуполь)
Нестор Шуфрич («Говерла» Ужгород)
Петро Димінський («Карпати» Львів)
Леонід Клімов («Чорноморець» Одеса)
Ігор Палиця («Волинь» Луцьк)
Євген Геллер («Зоря» Луганськ)
Олександр Богуслаєв («Металург» Запоріжжя)

йдуть» в неї два кращі клуби першого дивізіону, і в УПЛ знову ж таки гратиме 14 клубів. Це 26 матчів чемпіонату впродовж сезону і доволі компромісне рішення. Воно дозволить потягнути час, і футбольна влада матиме ще 8-10 місяців, аби по-справжньому, не махаючи шаблею, реформувати структуру усіх трьох ліг.

УКРАЇНІЗАЦІЯ

Вона немінуча, бо якщо фінансові проблеми власників клубів збільшуватимуться, першими втечуть додому саме легіонери. Невчасна виплата грошей спровокує водночас зменшення припливу нових іноземців, а також дочасне закінчення контрактів для частини легіонерів. Клуби даватимуть статуси вільних агентів найдорожчим гравцям. Передовсім «під ніж» підуть ті, хто не погодиться на зменшення зарплати. Частина ж іноземців може погодитися на менші зарплати, адже на батьківщині їм часто не сниться заробити навіть «скорочені» українські гроші. Зарплати у чемпіонатах Східної та Центральної Європи, окрім Росії, набагато менші.

Власне, секвестр своїх бюджетів більшість клубів УПЛ почали ще рік тому, водночас задекларувавши омріяну та міфічну українізацію складів. «Ворскла», «Волинь», «Карпати», «Дніпро» справді почали більше довіряти українським гравцям, можливо, не власним вихованцям, а залученим як вільних агентів. Тепер ця процедура очікує на «Чорноморець», який взимку після вильоту з

Ліги Європи й оголошення про фінансові труднощі залишився без шести легіонерів, які формували кістяк команди. Українізація – справа з розряду «хочеться і колеться». Виростити конкурентоздатного гравця основного складу у власній академії – робота навіть не п'яти років. «Сито» страшенне, треба перебрати не один десяток хлопчаків. Тому відразу замінити легіонерів рівноцінними українцями не вдасться. Тим більше, що футбольні школи клубів Прем'єр-ліги не уникли фінансових чи організаційних проблем. Власники цікавилися переважно першою командою, своєю «улюбленою іграшкою». А в дитячий футбол глибоко не занурювалися, мінімальну інфраструктуру (натуральні й штучні поля) не створювали.

Тим часом цей ринок (саме так можна назвати трансфери в юнацькому футболі) розвивався за законами джунглів. Кілька грандів «приватизували» найталановитіших виконавців заледве не з колиски. Дієвих юридичних механізмів захисту вихованця власної школи у небагатого клубу немає. Особливо, коли селекціонер умовного «Шахтаря» чи «Металіста» приїздить до батьків майбутнього Коноплянки з тугим гаманцем...

Так чи так, але українізація, навіть якщо вона запанує у більшості клубів, спровокує зниження загального рівня чемпіонату, провали клубних команд у єврокубках. Але такий футбол буде кращим стосовно вболівальників, яких, найімовірніше, також принаймні не побільшає на переважно старих спортивних аренах, на яких грають команди УПЛ. У цьому сенсі згадуємо про іншу складову організаційних змін нашого клубного футболу – створення опцій для заробітку коштів. Адже далеко не всі клуби мають навіть клубні магазини із атрибутикою, нормально функціонуючі маркетингові відділи.

СВИСТОК – НА ВИХІД!

Українські футбольні менеджери не сподиваються, що усі значені вище проблеми «розсмокчуться» самі собою. Так, можна вважати, що футбол сьогодні – це окрема галузь економіки, а бізнес буцімто сам відрегулює ситуацію за законами ринку... Власне, ринок уже відрегулював зникненням «Кривбаса», «Арсенала» й десятків клубів першої та другої ліг... Саме органи футбольної влади встановлюють прозорі правила гри на цьому ринку і, оскільки нині у футболі пахне хаосом, отже, правила й органи влади недосконалі. Під час першої хвилі бунту в ФФУ з'ясувалися і факти розбухання адміністративного апарату, і підозрливий витрат керівництва на чолі з Анатолієм Коньковим. Стосовно останнього, то призначено аудит ФФУ, крім того, львівські «Карпати», практично шантажуючи Прем'єр-лігу погрозами знятися із змагань, домоглися фінансового аудиту УПЛ. Щодо існування останньої давно точаться дискусії, адже елітна ліга так і не стала ефективним інструментом заробляння коштів її членів, найчастіше виконуючи функції збору заявочних внесків і виплати зарплат апарату ліги та послуг суддів.

Продовження на стор. 14

Х ВОЛЕЙБОЛ

В УКРАЇНСЬКОМУ ВОЛЕЙБОЛІ НЕ БУДЕ «КЕРКІНІТІДИ»

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

У минулому номері «Хроніки Любарта» писали про складнощі футбольні, пов'язані з окупацією Криму. Та ще болючіше анексію півострова відчує волейбольна Україна. Від і до того нечисельної та з багатьма фінансовими проблемами волейбольної Суперліги відколеться і жіноча ВК євпаторійська «Керкінтіда», а в чоловіків – «Кримсода».

Головний тренер луцького ВК «Континіум-Волинь-Університет» пропонує у наступному сезоні об'єднати Вищу та Суперліги.

– Об'єднавши команди, можна зіграти всім в одне коло, а потім перша шістка розігруватиме 1-6 місця, низ «турнірки» розігруватиме 7-12 місця, – пояснює Богуслав Андрійович. – Чи можна зробити другий етап чемпіонату за схемою 4+4+4. Тоді навіть ще щільніший, а тому цікавіший чемпіонат стане.

Як головний тренер української молодіжної збірної Галицький зазначає, що дві вихованки «Керкінтіди» вже не зможуть допомогти національній команді.

– Ще до революції я відправляв Ольгу Юлнзарян та Анастасію Доценко, – розповідає тренер. – Їм вже по 16 років, вони вже поміняли паспорти. Як їх допустять на Чемпіонат Європи?

Х ГРА МІЛЬЙОНІВ

ФУТБОЛ НА РОЗВИЛЦІ: УКРАЇНІЗАЦІЯ ТА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ?

Закінчення. Початок на стор. 13

Інший аспект критики стосується лояльності ФФУ та УПЛ до східних команд. Найяскравіше цього року виявилася під час складення нового календаря змагань у Прем'єр-лізі. Для голосування запропонували два варіанти розпису змагань, але в останній момент з'явився лояльний до «Шахтаря» календар, у якому матч в Києві проти «Динамо» відтермінувався на середину квітня. Звісно, форма «гірників» на середину березня була слабшою навіть від не вельми сильних останнім часом киян. Подейкували, що саме на вимогу Луческу переіміг проект календаря, у якому гра «Шахтаря» з «Динамо» перенеслася майже на місяць.

Інша прикметна деталь – щойно в повітрі запахло смаженим для очільників ФФУ та УПЛ, в чемпіонаті налагодилося суддівство. Перші два весняні турні відбулися без ляпів арбітрів. Центральні матчі турів між грандами також нарікань не викликали. Завжди б так, а не тільки коли керівники футболу усвідомили, що на стадіони приходять і ті, хто вчора відправив Яника до Ростова...

Підштовхнути футбол до різкіших змін могли або впливові власники на кшталт Ахметова, Коломойського чи Суркісів, або нова влада. Хоча щодо останньої, то є шанс наразитися на санкції УЕФА. Причому Анатолій Коньков може вміло оперувати цим козирем, адже втручання влади у діяльність національної федерації суворо заборонено. І навіть найменший натяк на це може призвести до дискваліфікації клубів у єврокубках. Тому за бажання і можливості втрутитися міністр спорту Булатов мусить бути гнучкішим і використовувати інші форми впливу на ФФУ – наприклад, тих-таки вболівальників чи лояльні до влади клуби.

«ХРЕСТОНОСЦІ» – ГРОЗА ТЕРИКОНІВ

Павло ФІЛОНЮК

Селін, Бікфалві та Лопес – ця трійця легионерів «Волині» забезпечила перемогу команди у матчі 23 туру в Донецьку проти місцевого «Металурга». Двоє з них – Алессандро та Рамон – фігурували на вже знаменитому серед уболівальників фото з офіційної Фейсбук-сторінки клубу. На ньому футболісти їдуть у вагоні потяга на матч до Донецька. Глузували зі світлини довго й дотепно, мовляв, от, знову «банда Дикого» на перекладних на матч дістається, що з них узяти...

Дарма збиткувалися над «хрестоносцями», можна й кіньми на гру прибути, але виграти її. Що й довело підопічні Кварцяного-Дикого.

Лучани впевнено перемогли «інтернаціонал» Сергія Ташуєва (у «Металурзі» грають – увага! – представники 12 національностей) та увірвалися в пелетон команд, які переслідують претендентів на нагороди. Почали й про єврокубки вболівальники перешіптуватися, утім Віталій Кварцяний, якому зателе-

ПЕРЕМОГА «ВОЛИНІ» В ДОНЕЦЬКУ НАД «МЕТАЛУРГОМ» СТАЛА ОДНІЄЮ ІЗ СЕНСАЦІЙ МИНУЛОГО ВІКЕНДУ

Те саме фото із потяга Київ-Донецьк. Хто там наступний? «Іллічівець»? Ми вже запрягаємо воза!..

фонував після перемоги телеведучий Ігор Циганик, щиро розсміявся – мовляв, не смішіть, бо серце хворе...

Матч у Донецьку водночас перервав і започаткував кілька серій для лучан. «Волинь» двічі в сезоні обіграла «Металург», а ще продовжила серію звитяг над командами з Донецька – вдома із МД 1:0, «Шахтарем» – 2:0 і на виїзді з «Металургом» – 3:1.

Крім того, «волиняни» перервали рекордну безпрограшну серію «Металурга», яка нараховувала 18 матчів. «Металург» Чечер, який вшосте забив «Волині», перервав на 352 хвилини суху серію нашого Артема Кичака. «Волинь» же тепер не програє у чемпіонаті п'ять матчів поспіль – +3+2-0, різниця голів – 8:3.

Наступний тур «волиняни» пропускають, адже відповідно до календаря мали зіграти з «Арсеналом». Відтак є час перевести подих і залікувати травми, адже після пер-

ших трьох весняних матчів у лазареті опинилися македонець Шиков, бразилець Селін та українець Парцванія. Вочевидь команда зіграє у вихідні двобічку між основним складом і дублем та готуватиметься до безпрецедентного за останні кілька років футбольного марафону: впродовж 12-26 квітня «Волині» доведеться зіграти 5 (!) матчів.

Спочатку «хрестоносці» помандрують у виїзне турне на схід країни – «Іллічівець» плюс «Дніпро», а потім тричі поспіль гратимуть удома – «Зоря», «Металіст» та «Чорноморець». Команда гратиме щораз через три дні і це буде ключове випробування «Волині» в другій частині чемпіонату. Дні й години початку матчів УПЛ оголосить трохи пізніше.

Х ПРЕМ'ЄР-ЛІГА. 3 КВІТНЯ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	20	14	2	4	45 - 18	44
2	Дніпро	19	12	5	2	37 - 18	41
3	Динамо	20	12	3	5	40 - 22	39
4	Металіст	18	9	7	2	33 - 19	34
5	Чорноморець	19	9	6	4	19 - 14	33
6	Ворскла	20	7	9	4	29 - 28	30
7	Металург Д	20	7	6	7	32 - 34	27
8	ВОЛИНЬ	20	7	6	7	21 - 27	27
9	Зоря	19	6	7	6	21 - 21	25
10	Карпати	19	5	7	7	20 - 24	22
11	Іллічівець	19	6	3	10	18 - 22	21
12	Севастополь	19	5	4	10	19 - 35	19
13	Говерла	20	5	3	12	17 - 30	18
14	Металург 3	20	2	5	13	17 - 36	11
15	Таврія	20	2	3	15	13 - 33	9
16	Арсенал	0	0	0	0	0 - 0	0

Х 24 ТУР. РОЗКЛАД МАТЧІВ

4 КВІТНЯ, П'ЯТНИЦЯ			
Севастополь	19:00	Ворскла	
5 КВІТНЯ, СУБОТА			
Таврія	14:00	Дніпро	
Шахтар	17:00	Карпати	
Говерла	19:30	Металург Д	
6 КВІТНЯ, НЕДІЛЯ			
Чорноморець	14:00	Металург 3	
Зоря	17:00	Іллічівець	
Динамо	19:30	Металіст	

Х БАСКЕТБОЛ

«ЛУЧЕСЬК» ПОВЕРТАЄТЬСЯ В ЧЕМПІОНАТ

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

Понад місяць ні слуху ні духу не було чути про волинську баскетбольну команду «Лучеськ-Університет». Федерація тільки й встигала переносити ігри лучан на невизначений термін.

Подейкували, що через політику, як завжди, постраждає спорт. Але так само несподівано команда дала про себе знати. Вихідними підопічні Сергія Смітюха зіграли виїзну гру з дублем юженського «Хіміка».

Перед матчем до дружини лучан повернувся Едуард Федчук зі севастопольського «Муссона». Кримську команду просто розпустили, бо керівництво не могло приймати на своєму майданчику суперників і гарантувати їм безпеку.

– Усі команди відмовлялися їхати до нас на ігри, тому що їм не гарантували безпеку, – пояснює Федчук. – І через це севастополь-

ський «Муссон» мусили розпустити для того, щоб гравці змогли дограти чемпіонат за інші команди і не втрачали ігрової практики. Майже всі наші хлопці вже вла-

штувалися в інші клуби.

Крім цього подарунка долі, севастопольці ще «пробачили» волинському клубу дві поразки. ФБУ визнала всі матчі, які зігра-

Севастополь недійсними. Нагадаємо, цього сезону лучани вже встигли програти «Муссону» і вдома, і на виїзді.

На цьому хороші новини закінчуються для волинських баскетболістів.

«Хімік-2» – «Лучеськ-Університет» – 74:58 (15:17, 14:14, 22:15, 23:12).

Юженці зуміли дати бій волинянам і перемогти, вдало проаналізувавши помилки після великої перерви. У стартових десятихвилинках лучани випереджали суперника на 2-3 пункти. На руку «Лучеську» грав великий відсоток промахів господарів у кидках зі штрафної лінії. Після перерви юженці вдало реалізували плани тренера на захисну гру і впевнено виграли третю й четверту десятихвилинки.

Тепер на лучан чекає щільний графік, щоб надолужити пропущене. Серед найближчих матчів чекаємо 6 квітня туру в Рівному з «Пульсаром», а 12 квітня до Луцька завітає одеський БК «Немо».

